

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Domus tertiæ Probatis Gandai. ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

assignatis moderatoribus tradere gubernandos, vt si quod nasceretur dubium, si quid se offerret difficile, sciret vnusquisque confestim ad quem è propinquo referenda res esset; quæ si tantiforet vt grauiori egeret consilio eam ipse ad Vice-Provincialem deferret. Eoque præterea hæc regionum Superiorumq; distinctio spectabat vt certius accuratiusque Exercitia annua, Renouationesque votorum, & cetera quæ ad Disciplinam pertinent peragerentur, dum non vni vt olim longe posito ista exigendi cura committeretur, sed vicinum haberet vnusquisque Superiorem cui rationem reddere teneretur, & apud quem, vt plurimum, (consuetâ habitatione ad tempus, solitisque negotijs intermissis) diuertebat. Et erant Anno vigesimo in tractu Londinensi nouendecim; in Suffolciensi octo; Octo etiam in Hantonensi; In Staffordienſi decem; in Lancastrenſi duodecim; totidem in Leicestrenſi; in Lincolnienſi sex; septem in Eboracensi; in Northantonienſi vndecim; in Vigornienſi quinque; in Wallia vndecim; In vniuersum per Angliam (parſi Socij centum & nouem; quem numerum æquabant ij qui per Belgium diuerſas incolebant vrbes, vt Leodium, vt Louanium, Audomarum, Watenas; hoc discrimine quod in Anglia vix quisquam esset Sacerdotio non initiatus, In Belgio plures ad Sacerdotiũ parabantur, plures ad domestica ministeria alebantur. Crescente deinde numero Sociorum immutata est in aliquibus hæc tractuum dispositio, & Residentiæ in Collegia commutatæ sunt; idem tamen perseverauit finis fructusque, eoque maior quo propius ad communem Societatis morem cuncta reuocabantur. Ad quem morem Hoc etiam anno inchoata est domus tertiæ Probationis Gandau, beneficio Illustrissimæ *Annæ Comitissæ de Arondel*, viduæ Philippi Comitissæ, quem libro quinto diximus capitis damnatum in Arce Londinensi piè sancteque diem obiisse. Hæc *Roberti Soruelli* Martyris vltimo consilij à captiuitate Mariti mentem Christo seruans liberam, corpusque intactum, totam se tradidit pietatis officijs, qua animabus Sacerdotum operâ, quâ corporibus vario opportunoque subsidio succurrendo; non enim sibi aut familiæ suæ quantumuis amplæ fouebat Sacerdotes, sed solatio vicinorum; & multiplici præterea vestium, medicamentorum, pecuniarum largitione recreabat pauperiores, carceribus clausos releuabat, exules solabatur, in se parciore quò alijs liberalius subueniret; Tempus multa à prece sepositum pingendis plerumque acu ad Altaris ornatum vestibus insumebat; quo in genere missus est ad *Mutium* Generalem magnificus apparatus quem Roma miraretur. Et si autem omnium ordinum Sacerdotes ac Religiosos homines Christiana caritate complectebatur & subleuabat, præcipuo tamen honore colebat Societatem, vt quæ à *Vestono*, *Sorwello* alijsque magnis in ea viris potissimum fuerit ad Dei cultum erudita, & annis plusquam quadraginta ad exitum vsque informata: Qui honor & reuerentia nè cum morte extingueretur, empram Gandau in Flandria domum donauit dotauitque, transferendam cum opportunum fuerit in Angliam, & Caerleoni, ciuitate sua, in

Domus 3;
Probatio-
nis Gan-
dau.

1621. Westmorlandia collocandam, si ita Generali videretur; quemadmodum testantur duobus post annis scriptæ Mutij literæ vigesimo nono Nouembris Anno seculi vigesimo secundo.

Blondus
in Belgium
transmit-
tit.

Dæmon
malus eius
opus ope
S. Ignatij.

I I. Annum vigesimum primum *Blondus* Vice Prouincialis egit fere integrum in Belgio, ad inspiciendas sibi subiectas domus intentus, seque colligendum. Antequam ex Insula trajiceret, Audomari confecta res est quæ ad Sancti Patris *Ignatij* laudem & gloriam, atque eiusdem ad clientes suos iuandos curam ac prouidentiam commendandam non parum momenti allatura est. Nupserat viro equestris ordinis hæretico filia Pseudo-Antistitis Vigorniensis: Hæc suis inuitis fidem complexa Catholicam, quod ea de causa essent hi permolesti, transfretauit. Non longo post intervallo visa est à malo dæmone obsideri: Indicijs certioribus cum facta esset per Exorcismos res manifesta (nam quæ latinè legebantur aut præcipiebantur intelligebat, & latinè quandoque, licet illiterata, respondebat, & ignotos compellabat de nomine, & absentia nunciabat, & turgentibus membris vltro citroque sub aspectum oculorum malus genius commeabat) expressa est tandem ista confessio: "Duos insidere fæminam demones, vnum præcipuum cui ab adusta nigra spina nomen, alium quasi subseruientem, qui Terminus vocaretur, Missum esse ex Anglia vt vel reduceret vel necaret; eidem secum nauim commissas fuisse literas quæ suaderent reditum. Roganti literarum argumentum, post multam reluctationem duobus verbis responsum est, Amor & diuitiæ. Quid factum de literis? in mari perierunt; quo pacto? Latori, dum eas versat manu, exciderunt, impetrante *Ignatio*, nè ego eis vterer ad luadendum. Rogatus quid intrasset in fæminam? sublato cachinno, Ego, inquit, illam decepi, fingens me esse Angelum lucis. Tertio enim Februarij die, dum quinta matutina è lecto surgeret, obtuli me in alba veste, forma inuenili, & virgâ albâ quam tenebam manu tangens caput hoc modo sum illam allocutus: Compone te rursus ad quietem; longa tibi restat via; Patris tui dies ad finem vergunt, & tu debes illum conuertere antequam moriatur. Illa obdormiuit; & permisit Deus vt illam intrarem, Nihil tamen illi mali feci ante dominicam sequentem, quando sumpra communionem statuit non redire: tunc enim si potuissem voluissem illam occidere.) Longum esset singula percurrere quæ vel acta vel dicta toto mense sunt, siue ad extorquendam veritatem siue ad sedendas molestias quas inferebat. Vt intellectum est Sanctum *Ignatium* esse per quem erat impetranda liberatio, quanquam callidus serpens multa de loco, de modo, de tempore ad fallendos astantes simulabat, petitiæ sunt ex Collegio Patrum Belgarum reliquiæ Sancti Patris, quas cum (quibusdam comitantibus) ferret Pater Ioannes Baptista Vendelinus, clamabat in fælix, iam veniunt; Claudite, claudite ianuas; obserate ne ingrediantur, & mille blasphemias vomebat in Sanctum; & ad circumstantes, Non curo vos, fecistis quod potuistis; mihi peius esse non potest; non discedam; Ego